

700365

ชื่อหนังสือ วรรณกรรมเล่าด้วยภาพ

ผู้แต่ง ศักดา วิลลิจันท์

ราคา 120

จำนวนหน้า 100 หน้า

สำนักพิมพ์ ก.พล

พิมพ์ครั้งที่ 1 กันยายน 2551

การนำวรรณกรรมมาเล่าด้วยภาพ มีหลายวิธีได้แก่ การนำมาทำเป็นหนังสือการ์ตูน ละคร และภาพยนตร์ วิธีที่ง่ายที่สุด ราคาถูกที่สุด

คือการทำเป็นหนังสือการ์ตูนแต่เป็นวิธีที่ดีที่สุดในความเห็นของผม ด้วยเหตุผลหลายประการ

ประการแรกเป็นสื่ออ่าน ข้อดีของสื่ออ่านก็คือ การมีอิสระในการอ่าน ซึ่งทำให้มีเวลาคิดไตร่ตรอง ไม่เหมือนการดูสื่ออื่นๆ เช่น ภาพยนตร์

ที่ต้องดูติดต่อกันตั้งแต่ต้นจนจบ สมองทำงานด้านการรับรู้อย่างเดียว ไม่มีเวลาคิด

ประการที่สอง หนังสือการ์ตูนสามารถถ่ายทอดงานวรรณกรรมได้ใกล้เคียงที่สุดโดยแทบไม่ต้องดัดแปลง เช่น

ถ่ายทอดความคิดด้วยตัวละครลงในบอลลูนความคิดได้เลย แต่ถ้าเป็นภาพยนตร์ต้องหาวิธีแปลงให้เป็นการกระทำ เพราะการได้อินความคิดของตัวละครนั้น

ไม่เป็นธรรมชาติในแบบภาพยนตร์ เราจึงมักได้ยินคำวิจารณ์บ่อยๆว่า ดูหนังสืออ่านหนังสือต้นฉบับไม่ได้

ประการที่สาม ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาล้อคำจากวรรณกรรมกับภาษาภาพในการ์ตูนมีได้หลายวิธี ในหนังสือนี้แสดงให้ดู 3 วิธี คือ ภาพประกอบ (นำเรื่อง

เทวธรรมชาดก) ภาพประกอบต่อเนื่อง (นิราศวัดเจ้าฟ้า นิทานโบราณคดี) และ นิยายภาพ (เทวธรรมชาดก พระ พระเจ้าอยู่หัว พ่อ และลุง ชาเกาะ) แปลว่า

เราสามารถนำวรรณกรรมทุกแบบทุกแนวมาทำเป็นหนังสือการ์ตูนได้

ประการที่สี่ หนังสือการ์ตูนทำให้เกิดนิสัยรักการอ่านหนังสือ ในขณะที่หนัง (ภาพยนตร์) ทำให้รักการดูหนัง อันว่าสิ่งที่เป็นวิชาความรู้ความคตินั้น

อยู่ในหนังสือมากกว่าในหนัง

ประการที่ห้า หนังสือการ์ตูนนั้นทำง่าย ถ้ามีความรู้ความสามารถพอ คนเดียวก็ทำได้ ทำให้คนที่มีความรู้ความสามารถเข้าร่วมขบวนการสร้างสรรค์การ์ตูนได้ง่าย

ส่วนว่าจะขายง่ายด้วยหรือเปล่านั้น ต้องให้ท่านผู้อ่านช่วยพิจารณา

การทำหนังสือการ์ตูนในกรณีของผมนี้ ถ้าจะมีข้อเสียก็เพียงข้อเดียว คือ การนำวรรณกรรมเก่าๆ มาทำเป็นการ์ตูนนี้แหละ เพราะใครๆก็ว่า

เดี๋ยวนี้เด็กๆไม่อ่านวรรณกรรมแบบนี้แล้ว

อ้าว!เด็กไทยไม่อ่านวรรณกรรมไทย และไปอ่านอะไรกันนะ ?